

Rozdział 8

Ciągi i szeregi funkcyjne

8.1 Zbieżność ciągu i szeregu funkcyjnego

Dla skrócenia zapisu przyjmijmy pewne oznaczenie.

Definicja. Niech $X, Y \neq \emptyset$. Przez Y^X oznaczamy zbiór wszystkich funkcji określonych na zbiorze X o wartościach w zbiorze Y .

Definicja ciągu funkcyjnego. Niech $X \subset \mathbb{R}$, $X \neq \emptyset$. Funkcję określoną na zbiorze \mathbb{N} o wartościach w zbiorze funkcji \mathbb{R}^X nazywamy *ciągą funkcyjnym* i oznaczamy $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ lub $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ lub $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$, $n = 1, 2, \dots$, piszemy również $(f_n)_{n \in \mathbb{N}} \subset \mathbb{R}^X$ lub $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$.

Definicja zbieżności ciągu funkcyjnego. Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$. Mówimy, że *ciąg funkcyjny* $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ jest *zbieżny*, gdy istnieje funkcja $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ taka, że dla każdego $x \in X$ zachodzi $f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x)$. Funkcję f nazywamy *granice* ciągu $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ i piszemy $f = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n$. Ciąg funkcyjny, który nie jest zbieżny, nazywamy *rozbieżnym*.

Uwaga 8.1.1. Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty}, (g_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będą ciągami funkcyjnymi zbieżnymi odpowiednio do $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$. Wprost z własności granic ciągów liczbowych dostajemy, że: suma $(f_n + g_n)_{n=1}^{\infty}$, różnica $(f_n - g_n)_{n=1}^{\infty}$ i iloczyn $(f_n g_n)_{n=1}^{\infty}$ są ciągami zbieżnymi odpowiednio do $f + g$, $f - g$ i fg . Jeśli ponadto $g(x) \neq 0$, $g_n(x) \neq 0$ dla $x \in X$ oraz $n \in \mathbb{N}$, to ciąg $(\frac{f_n}{g_n})_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny do $\frac{f}{g}$.

Definicja szeregu funkcyjnego. Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będzie ciągiem funkcyjnym.

Ciąg funkcyjny $s_n = f_1 + \dots + f_n$, $n = 1, 2, \dots$ nazywamy *ciągami sum częściowych* ciągu $(f_n)_{n=1}^{\infty}$.

Szeregiem funkcyjnym nazywamy parę uporządkowaną $((f_n)_{n=1}^{\infty}, (s_n)_{n=1}^{\infty})$ i oznaczamy $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$. Wtedy ciąg $(s_n)_{n=1}^{\infty}$ nazywamy *ciągami sum częściowych szeregu* $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$.

Definicja zbieżności szeregu funkcyjnego. Szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, gdzie $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ nazywamy *zbieżnym*, gdy zbieżny jest jego ciąg sum częściowych. Jeśli $s : X \rightarrow \mathbb{R}$ jest

granicą ciągu sum częściowych szeregu $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, to mówimy, że szereg ten jest zbieżny do s , funkcję s zaś nazywamy *sumą tego szeregu* i piszemy $s = \sum_{n=1}^{\infty} f_n$.

Szereg funkcyjny, który nie jest zbieżny nazywamy *rozbieżnym*.

Uwaga 8.1.2. Niech $f_n(x) = x^n$, $x \in (-1, 1]$, $n=1, 2, \dots$. Ciąg ten jest zbieżny do funkcji $g : (-1, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ określonej wzorem $g(x) = 0$ dla $x \in (-1, 1)$ oraz $g(1) = 1$. Szereg funkcyjny zaś $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$ jest rozbieżny, gdyż rozbieżny jest w punkcie $x = 1$. Szereg ten rozważany w zbiorze $(-1, 1)$ jest zbieżny i jego sumą jest $\frac{x}{1-x}$.

Uwaga 8.1.3. Przypomnijmy, że dla $k \in \mathbb{Z}$ oznaczamy $\mathbb{Z}_k = \{m \in \mathbb{Z} : m \geq k\}$. Podobnie jak w przypadku ciągów i szeregów liczbowych, w wielu zagadnieniach wygodnie jest rozważać ciągi i szeregi funkcyjne w nieco ogólniejszym sensie, gdzie wskaźniki przebiegają zbiór \mathbb{Z}_k . Dokładniej, niech $X \subset \mathbb{R}$, $X \neq \emptyset$. Funkcję określoną na zbiorze \mathbb{Z}_k o wartościach w zbiorze funkcji \mathbb{R}^X nazywamy *ciągami funkcyjnymi* i oznaczamy $(f_n)_{n \in \mathbb{Z}_k}$ lub $(f_n)_{n=k}^{\infty}$ lub $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$, $n = k, k+1, \dots$ lub f_k, f_{k+1}, \dots , piszemy również $(f_n)_{n=k}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$.

Podobnie postępujemy dla szeregów funkcyjnych. Niech $(f_n)_{n=k}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będzie *ciągami funkcyjnymi*. Ciąg funkcyjny $s_n = f_k + \dots + f_n$, $n = k, k+1, \dots$ nazywamy *ciągami sum częściowych* ciągu $(f_n)_{n=k}^{\infty}$.

Szeregiem funkcyjnym nazywamy parę uporządkowaną $((f_n)_{n=k}^{\infty}, (s_n)_{n=k}^{\infty})$ i oznaczamy $\sum_{n=k}^{\infty} f_n$. Wtedy ciąg $(s_n)_{n=k}^{\infty}$ nazywamy *ciągami sum częściowych szeregu* $\sum_{n=k}^{\infty} f_n$.

Podobnie jak wyżej definiujemy pojęcia zbieżności ciągu i szeregu funkcyjnego. W dalszym ciągu ograniczymy się głównie do ciągów i szeregów których wskaźniki przebiegają zbiór liczb naturalnych (wyjątek stanowią szeregi potęgowe). Wprowadzone dalej pojęcia i udowodnione twierdzenia przenoszą się łatwo na ogólny przypadek.

8.2 Jednostajna zbieżność ciągu funkcyjnego

Definicja jednostajnej zbieżności ciągu funkcyjnego. Mówimy, że ciąg funkcyjny $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ jest *jednostajnie zbieżny*, gdy istnieje funkcja $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ taka, że dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $N \in \mathbb{N}$, że dla każdego $n \in \mathbb{N}$ takiego, że $n > N$ oraz dla każdego $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f(x)| < \varepsilon$. Wtedy mówimy, że ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ jest *jednostajnie zbieżny do funkcji f* i piszemy $f_n \rightrightarrows f$.

Uwaga 8.2.1. Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ oraz niech $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Z definicji zbieżności mamy

$$f = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n \Leftrightarrow \forall x \in X \forall \varepsilon > 0 \exists N \in \mathbb{N} \forall n > N |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon$$

oraz

$$f_n \rightrightarrows f \Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists N \in \mathbb{N} \forall n > N \forall x \in X |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon$$

Różnica między definicją zbieżności ciągu funkcyjnego i zbieżności jednostajną polega na tym, że w pierwszej definicji dobieramy N do x oraz do ε , w drugiej zaś dobieramy N do ε , wspólne dla wszystkich $x \in X$

Bezpośrednio z definicji dostajemy następującą własność.

Własność 8.2.2. *Jeśli ciąg funkcyjny $(f_n)_{n=1}^\infty \subset \mathbb{R}^X$ jest jednostajnie zbieżny do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, to ciąg ten jest zbieżny do f .*

Uwaga 8.2.3. *Definicje zbieżności i zbieżności jednostajnej nie są równoważne. Na przykład ciąg funkcyjny $f_n : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $n \in \mathbb{N}$ określony wzorem $f_n(x) = \frac{x}{n}$, $x \in \mathbb{R}$ jest zbieżny do funkcji $f(x) = 0$ dla $x \in \mathbb{R}$. Ciąg ten nie jest jednak zbieżny jednostajnie do funkcji f .*

Podobnie jak dla szeregów liczbowych dostajemy

Własność 8.2.4. *Niech $(f_n)_{n=1}^\infty, (g_n)_{n=1}^\infty \subset \mathbb{R}^X$ oraz niech $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$. Jeśli $f_n \rightrightarrows f$ i $g_n \rightrightarrows g$, to $(f_n + g_n) \rightrightarrows (f + g)$ oraz $(f_n - g_n) \rightrightarrows (f - g)$.*

Dowód. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ $f_n \rightrightarrows f$, $g_n \rightrightarrows g$, to istnieje $N \in \mathbb{R}$, że dla każdego $n > N$ oraz $x \in X$ zachodzi

$$|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{oraz} \quad |g_n(x) - g(x)| < \frac{\varepsilon}{2}.$$

Wówczas dla $n > N$ oraz $x \in X$ mamy

$$|f_n(x) + g_n(x) - f(x) - g(x)| \leq |f_n(x) - f(x)| + |g_n(x) - g(x)| < \varepsilon$$

oraz

$$|f_n(x) - g_n(x) - f(x) + g(x)| \leq |f_n(x) - f(x)| + |g_n(x) - g(x)| < \varepsilon.$$

To daje tezę. □

Własność 8.2.5. *Niech $(f_n)_{n=1}^\infty, (g_n)_{n=1}^\infty \subset \mathbb{R}^X$ oraz $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$. Jeśli $f_n \rightrightarrows f$, $g_n \rightrightarrows g$ oraz istnieje $M \in \mathbb{R}$, $M > 0$, że $|f_n(x)|, |g_n(x)| \leq M$ dla wszystkich $x \in X$ oraz $n \in \mathbb{N}$, to $(f_n g_n) \rightrightarrows (f g)$.*

Dowód. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ $f_n \rightrightarrows f$, $g_n \rightrightarrows g$, to istnieje $N \in \mathbb{R}$, że dla każdego $n > N$ oraz $x \in X$ zachodzi

$$|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{2M} \quad \text{oraz} \quad |g_n(x) - g(x)| < \frac{\varepsilon}{2M}.$$

Ponieważ $|g_n(x)| \leq M$ dla $x \in X$ oraz $n \in \mathbb{N}$, więc przechodząc do granicy mamy $|g(x)| \leq M$ dla $x \in X$. W konsekwencji dla $n > N$ oraz $x \in X$ mamy

$$|f_n(x)g_n(x) - f(x)g(x)| \leq |f_n(x)||g_n(x) - g(x)| + |g(x)||f_n(x) - f(x)| < M \frac{\varepsilon}{2M} + M \frac{\varepsilon}{2M} = \varepsilon.$$

To daje tezę. □

Uwaga 8.2.6. *W powyższej własności założenia, że funkcje f_n, g_n są ograniczone nie można opuścić. Mianowicie ciągi $f_n(x) = x$, $g_n(x) = \frac{1}{n}$, $x \in \mathbb{R}$, $n \in \mathbb{N}$ są jednostajnie zbieżne lecz ciąg $(f_n g_n)_{n=1}^\infty$ nie jest jednostajnie zbieżny. Ponadto ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ nie jest ograniczony.*

Podobnie jak własność 8.2.5 dowodzimy

Własność 8.2.7. Niech $(f_n)_{n=1}^\infty \subset \mathbb{R}^X$ oraz $f_n \rightrightarrows f$, gdzie $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Jeśli $g : X \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją ograniczoną, to $(f_n g) \rightrightarrows (f g)$.

Własność 8.2.8. Niech $(f_n)_{n=1}^\infty \subset \mathbb{R}^X$ będzie ciągiem funkcyjnym oraz niech $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Oznaczmy

$$M_n = \sup\{|f_n(x) - f(x)| : x \in X\} \quad \text{dla} \quad n \in \mathbb{N}.$$

Wówczas następujące warunki są równoważne:

- (a) $f_n \rightrightarrows f$.
- (b) istnieje $m \in \mathbb{N}$, że $M_n \in \mathbb{R}$ dla $n \geq m$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} M_n = 0$.

Dowód. Ad. (a) \Rightarrow (b) Ponieważ $f_n \rightrightarrows f$, więc istnieje $m \in \mathbb{N}$, że dla każdego $n \geq m$ oraz $x \in X$ mamy $|f_n(x) - f(x)| < 1$. Zatem $0 \leq M_n \leq 1$, a więc $M_n \in \mathbb{R}$ dla $n \geq m$.

Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Wówczas, wobec (a), istnieje $N \geq m$ takie, że dla $n > N$ oraz $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{2}$. Stąd i z określenia M_n dla $n > N$ mamy $|M_n - 0| = M_n \leq \frac{\varepsilon}{2} < \varepsilon$. To daje, że $\lim_{n \rightarrow \infty} M_n = 0$.

Ad. (b) \Rightarrow (a) Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Wówczas, wobec (b), istnieje $N \geq m$, że dla $n > N$ zachodzi $M_n < \varepsilon$. Ponieważ z określenia M_n dostajemy, że dla $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f(x)| \leq M_n$, więc dla $n > N$ oraz $x \in X$ mamy $|f_n(x) - f(x)| < \varepsilon$. To daje jednostajną zbieżność ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty$ do funkcji f . \square

Twierdzenie 8.2.9. (warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągu funkcyjnego). Niech $(f_n)_{n=1}^\infty$ będzie ciągiem funkcyjnym, gdzie $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ dla $n \in \mathbb{N}$. Wówczas ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ jest jednostajnie zbieżny wtedy i tylko wtedy, gdy spełnia następujący warunek Cauchy'ego:

$$(8.1) \quad \forall \varepsilon > 0 \exists N \in \mathbb{R} \forall n, l > N \forall x \in X |f_n(x) - f_l(x)| < \varepsilon.$$

Dowód. Załóżmy najpierw, że ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ jest jednostajnie zbieżny, powiedzmy do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Wtedy istnieje $N \in \mathbb{R}$, że dla $n > N$ oraz $x \in X$ mamy $|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{2}$. Zatem dla każdego $n, l > N$ oraz $x \in X$ mamy

$$|f_n(x) - f_l(x)| \leq |f_n(x) - f(x)| + |f(x) - f_l(x)| < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon.$$

To daje, że ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ spełnia warunek Cauchy'ego (8.1).

Założmy teraz, że ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ spełnia warunek Cauchy'ego (8.1). Wówczas dla każdego $x \in X$ ciąg liczbowy $(f_n(x))_{n=1}^\infty$ spełnia warunek Cauchy'ego. Zatem na podstawie twierdzenia Cauchy'ego 4.7.3 dla każdego $x \in X$ istnieje skończona granica $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x)$. Oznaczając tę granicę przez $f(x)$ dla $x \in X$ mamy określoną funkcję $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ do której jest zbieżny ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$.

Pokażemy, że $f_n \rightrightarrows f$. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. W myśl (8.1) istnieje $N \in \mathbb{R}$, że dla $n, l > N$ oraz $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f_l(x)| < \frac{\varepsilon}{2}$. Zatem przechodząc do granicy przy $l \rightarrow \infty$ dostajemy, że dla $n > N$ oraz $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f(x)| \leq \frac{\varepsilon}{2} < \varepsilon$. To daje $f_n \rightrightarrows f$. \square

ZADANIA

Zadanie 8.2.1. Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty}$, $(g_n)_{n=1}^{\infty}$ będą ciągami funkcyjnymi, gdzie $f_n, g_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ dla $n \in \mathbb{N}$. Niech $f_n \rightrightarrows f$, $g_n \rightrightarrows g$, gdzie $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$. Wówczas jeśli istnieją $M, K \in \mathbb{R}$, $M, K > 0$ że $|g_n(x)| \geq M$, $|f(x)| \leq K$ dla $x \in X$ oraz $n \in \mathbb{N}$, to $\frac{f_n}{g_n} \rightrightarrows \frac{f}{g}$.

8.3 Jednostajna zbieżność szeregu funkcyjnego

Definicja jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego. Mówimy, że szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, gdzie $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ dla $n \in \mathbb{N}$, jest *jednostajnie zbieżny*, gdy ciąg sum częściowych tego szeregu jest jednostajnie zbieżny.

Bezpośrednio z definicji dostajemy następującą własność.

Własność 8.3.1. Każdy szereg funkcyjny zbieżny jednostajnie jest zbieżny.

Z własności 8.2.4 i 8.2.7 dostajemy natychmiast

Własność 8.3.2. Niech szeregi $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ i $\sum_{n=1}^{\infty} g_n$ będą zbieżne jednostajnie, przy czym $(f_n)_{n=1}^{\infty}, (g_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$. Wówczas

(a) szeregi $\sum_{n=1}^{\infty} (f_n + g_n)$, $\sum_{n=1}^{\infty} (f_n - g_n)$ są zbieżne jednostajnie.

(b) jeśli funkcja $g : X \rightarrow \mathbb{R}$ jest ograniczona, to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n g$ jest zbieżny jednostajnie.

Z warunku Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągu funkcyjnego 8.2.9 dostajemy

Twierdzenie 8.3.3. (warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej szeregu funkcyjnego). Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będzie ciągiem funkcyjnym. Wówczas szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ jest jednostajnie zbieżny wtedy i tylko wtedy, gdy spełnia następujący warunek Cauchy'ego:

$$(8.2) \quad \forall \varepsilon > 0 \exists N \in \mathbb{N} \forall m \geq l > N \forall x \in X \left| \sum_{n=l}^m f_n(x) \right| < \varepsilon.$$

Udowodnimy kryterium Weierstrassa jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego

Twierdzenie 8.3.4. (kryterium Weierstrassa jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego). Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będzie ciągiem funkcyjnym. Jeśli istnieje ciąg liczbowy $(M_n)_{n=1}^{\infty}$ taki, że dla każdego $n \in \mathbb{N}$ zachodzi $|f_n(x)| \leq M_n$ dla $x \in X$ oraz szereg liczbowy $\sum_{n=1}^{\infty} M_n$ jest zbieżny, to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ jest jednostajnie zbieżny.

Dowód. Pokażemy, że szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ spełnia warunek Cauchy'ego (8.2). Istotnie, weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ szereg liczbowy $\sum_{n=1}^{\infty} M_n$ jest zbieżny, więc z twierdzenia

Cauchy'ego 5.1.6, istnieje $N \in \mathbb{R}$, że dla każdych $m \geq l > N$ mamy $|M_l + \dots + M_m| < \varepsilon$.
Zatem dla każdego $m \geq l > N$ oraz $x \in X$ mamy

$$|f_l(x) + \dots + f_m(x)| \leq |f_l(x)| + \dots + |f_m(x)| \leq M_l + \dots + M_m < \varepsilon.$$

To daje, że szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ spełnia warunek Cauchy'ego (8.2). Stąd i z twierdzenia 8.3.3 dostajemy tezę. \square

Uwaga 8.3.5. Nie zachodzi twierdzenie odwrotne do kryterium Weierstrassa. Na przykład szereg $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n x}{n}$ jest w przedziale $[0, 1]$ zbieżny jednostajnie (co czytelnik sprawdzi bez trudu) lecz dla $x \in (0, 1]$, szereg ten nie jest zbieżny bezwzględnie.

Udowodnimy kryterium Abela jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego.

Twierdzenie 8.3.6. (kryterium Abela jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego). Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty}, (g_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będą ciągami funkcyjnymi. Jeśli

- (i) istnieje $M \in \mathbb{R}, M > 0$, że dla każdego $n \in \mathbb{N}$ oraz $x \in X$ zachodzi $|f_n(x)| \leq M$,
- (ii) dla każdego $x \in X$ ciąg $(f_n(x))_{n=1}^{\infty}$ jest malejący,
- (iii) szereg $\sum_{n=1}^{\infty} g_n$ jest jednostajnie zbieżny,

to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n g_n$ jest zbieżny jednostajnie.

Dowód. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ, wobec (iii), szereg $\sum_{n=1}^{\infty} g_n$ jest zbieżny jednostajnie, więc z warunku Cauchy'ego 8.3.3 istnieje $N \in \mathbb{N}$, że dla każdego $m \geq l \geq N$ oraz $x \in X$ zachodzi

$$\left| \sum_{n=l}^m g_n(x) \right| < \frac{\varepsilon}{4M}.$$

Ustalmy $l \geq N$. Zatem, oznaczając

$$A_n(x) = \sum_{j=l}^n g_j(x) \quad \text{dla} \quad x \in X, \quad n = l, l+1, \dots,$$

mamy

$$(8.3) \quad |A_n(x)| < \frac{\varepsilon}{4M} \quad \text{dla} \quad n = l, l+1, \dots$$

Stosując przekształcenie Abela (patrz dowód kryterium Dirichleta 5.4.1) i uwzględniając (8.3), (i) oraz (ii) dla $m > l$ oraz $x \in X$ dostajemy

$$\begin{aligned} \left| \sum_{n=l}^m f_n(x) g_n(x) \right| &= \left| \sum_{n=l}^{m-1} A_n(x) (f_n(x) - f_{n+1}(x)) + A_m(x) f_m(x) \right| \\ &\leq \sum_{n=l}^{m-1} |A_n(x)| |f_n(x) - f_{n+1}(x)| + |A_m(x)| |f_m(x)| \\ &\leq \sum_{n=l}^{m-1} \frac{\varepsilon}{4M} (f_n(x) - f_{n+1}(x)) + \frac{\varepsilon}{4M} |f_m(x)| \\ &= \frac{\varepsilon}{4M} f_l(x) - \frac{\varepsilon}{4M} f_m(x) + \frac{\varepsilon}{4M} |f_m(x)| \leq \frac{\varepsilon}{4M} M + \frac{\varepsilon}{4M} M + \frac{\varepsilon}{4M} M < \varepsilon. \end{aligned}$$

Dla $m = l$ zaś mamy

$$\left| \sum_{n=l}^m f_n(x)g_n(x) \right| = |f_l||g_l| \leq M \frac{\varepsilon}{4M} < \varepsilon.$$

Reasumując szereg $\sum_{n=k}^{\infty} f_n g_n$ spełnia warunek Cauchyego zbieżności jednostajnej szeregów 8.3.3, więc jest to szereg zbieżny jednostajnie. To kończy dowód. \square

Powtarzając dowód kryterium Dirichleta zbieżności szeregu liczbowego 5.4.1 dostajemy

Twierdzenie 8.3.7. (kryterium Dirichleta jednostajnej zbieżności szeregu funkcyjnego). Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty}, (g_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$ będą ciągami funkcyjnymi. Jeśli

- (i) istnieje $M \in \mathbb{R}$, że dla każdego $m \in \mathbb{N}$ oraz $x \in X$ zachodzi $\left| \sum_{n=1}^m f_n(x) \right| \leq M$,
- (ii) dla każdego $x \in X$ ciąg $(g_n(x))_{n=1}^{\infty}$ jest malejący,
- (iii) Ciąg $(g_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny do funkcji tożsamościowo równej zeru,

to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n g_n$ jest zbieżny jednostajnie.

8.4 Zbieżność jednostajna a ciągłość

Twierdzenie 8.4.1. Niech ciąg funkcyjny $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, gdzie $X \subset \mathbb{R}$, będzie zbieżny jednostajnie do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Jeśli wszystkie funkcje $f_n, n \in \mathbb{N}$, są ciągłe w punkcie $x_0 \in X$, to f jest funkcją ciągłą w punkcie x_0 .

Dowód. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ $f_n \rightrightarrows f$, więc istnieje $N \in \mathbb{N}$, że dla każdego $n \geq N$ oraz $x \in X$ zachodzi $|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{3}$. W szczególności dla $n = N$ mamy

$$(8.4) \quad |f_N(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{3} \quad \text{dla } x \in X.$$

Ponieważ f_N jest funkcją ciągłą, więc istnieje $\delta > 0$, że dla każdego $x \in X$ takiego, że $|x - x_0| < \delta$ mamy

$$(8.5) \quad |f_N(x) - f_N(x_0)| < \frac{\varepsilon}{3}.$$

Reasumując z (8.4) i (8.5) dla każdego $x \in X$ takiego, że $|x - x_0| < \delta$ mamy

$$|f(x) - f(x_0)| \leq |f(x) - f_N(x)| + |f_N(x) - f_N(x_0)| + |f_N(x_0) - f(x_0)| < \frac{\varepsilon}{3} + \frac{\varepsilon}{3} + \frac{\varepsilon}{3} = \varepsilon.$$

To daje ciągłość funkcji f w punkcie x_0 . \square

Z twierdzenia 8.4.1 dostajemy natychmiast

Twierdzenie 8.4.2. Jeśli ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, gdzie $X \subset \mathbb{R}$, funkcji ciągłych jest zbieżny jednostajnie do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, to f jest funkcją ciągłą.

Analogicznie jak twierdzenia 8.4.1 dowodzimy

Twierdzenie 8.4.3. *Jeśli ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, gdzie $X \subset \mathbb{R}$, funkcji jednostajnie ciągłych jest zbieżny jednostajnie do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, to f jest funkcją jednostajnie ciągłą.*

Z twierdzenia 8.4.1 dostajemy

Twierdzenie 8.4.4. *Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, gdzie $X \subset \mathbb{R}$, będzie ciągiem funkcyjnym zbieżnym jednostajnie do funkcji $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Niech x_0 będzie punktem skupienia zbioru X oraz dla każdego $n \in \mathbb{N}$ istnieje skończona granica $a_n = \lim_{x \rightarrow x_0} f_n(x)$. Wówczas ciąg $(a_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny, funkcja f ma granicę skończoną w punkcie x_0 oraz*

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \quad (1).$$

Dowód. Dla $n \in \mathbb{N}$ okreśmy funkcje $h_n : X \cup \{x_0\} \rightarrow \mathbb{R}$ wzorami $h_n(x) = f_n(x)$ dla $x \in X \setminus \{x_0\}$ oraz $h_n(x_0) = a_n$. Wtedy z założenia, że $a_n = \lim_{x \rightarrow x_0} f_n(x)$ dostajemy, że funkcje h_n są ciągłe w punkcie x_0 .

Pokażemy, że ciąg funkcyjny $(h_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny. Istotnie, weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny, więc z warunku Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągu funkcyjnego 8.2.9 dostajemy, że istnieje $N \in \mathbb{N}$, że dla każdych $m, l \geq N$ oraz $x \in X$ zachodzi

$$|f_m(x) - f_l(x)| < \frac{\varepsilon}{2}.$$

Przechodząc w powyższej nierówności do granicy przy $x \rightarrow x_0$ dostajemy $|h_m(x_0) - h_l(x_0)| \leq \frac{\varepsilon}{2} < \varepsilon$ dla $m, l \geq N$. Stąd mamy

$$|h_m(x) - h_l(x)| < \varepsilon \quad \text{dla } x \in X \cup \{x_0\}, \quad m, l \geq N.$$

Zatem z twierdzenia 8.2.9 dostajemy jednostajną zbieżność ciągu $(h_n)_{n=1}^{\infty}$. W szczególności ciąg $(a_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny. Niech $a = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n$.

Okreśmy funkcję $h : X \cup \{x_0\} \rightarrow \mathbb{R}$ wzorami $h(x) = f(x)$ dla $x \in X \setminus \{x_0\}$ oraz $h(x_0) = a$. Wówczas ciąg $(h_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny do h . Ponieważ ciąg ten jest jednostajnie zbieżny, więc jest on jednostajnie zbieżny do h . W konsekwencji z twierdzenia 8.4.1 wynika ciągłość funkcji h w punkcie x_0 . Ponadto

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} h(x) = h(x_0) = a.$$

To kończy dowód. □

Z twierdzenia 8.4.1 dostajemy

Wniosek 8.4.5. *Jeśli szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, gdzie $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, $X \subset \mathbb{R}$, jest jednostajnie zbieżny i wszystkie funkcje f_n , $n \in \mathbb{N}$, są ciągłe w punkcie $x_0 \in X$, to suma tego szeregu jest funkcją ciągłą w punkcie x_0 .*

¹inaczej $\lim_{x \rightarrow x_0} (\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x)) = \lim_{n \rightarrow \infty} (\lim_{x \rightarrow x_0} f_n(x))$.

Dowód. Istotnie, sumy częściowe szeregu $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ są funkcjami ciągłymi w punkcie x_0 , jako sumy skończonej ilości funkcji ciągłych w punkcie x_0 . Zatem z twierdzenia 8.4.1 dostajemy tezę. \square

Z wniosku 8.4.5 dostajemy

Wniosek 8.4.6. *Jeśli szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, gdzie $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, $X \subset \mathbb{R}$, jest jednostajnie zbieżny i wszystkie funkcje f_n , $n \in \mathbb{N}$, są ciągłe, to suma tego szeregu jest funkcją ciągłą.*

Wobec faktu, że suma funkcji jednostajnie ciągłych jest jednostajnie ciągła, z twierdzenia 8.4.3 dostajemy

Wniosek 8.4.7. *Jeśli szereg funkcyjny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$, gdzie $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R}^X$, $X \subset \mathbb{R}$, jest jednostajnie zbieżny i wszystkie funkcje f_n , $n \in \mathbb{N}$, są jednostajnie ciągłe, to suma tego szeregu jest funkcją jednostajnie ciągłą.*

8.5 Zbieżność jednostajna a różniczkowalność

Twierdzenie 8.5.1. *Niech $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ będzie ciągiem funkcji różniczkowalnych na przedziale $[a, b]$. Jeśli ciąg $(f'_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny (na $[a, b]$) oraz dla pewnego $x_0 \in [a, b]$ ciąg $(f_n(x_0))_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny, to*

- (a) *ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny do pewnej funkcji różniczkowalnej $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$,*
- (b) *$f' = \lim_{n \rightarrow \infty} f'_n$, to znaczy $f'(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f'_n(x)$ dla $x \in [a, b]$.*

Dowód. Ponieważ ciąg $(f'_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny jednostajnie oraz ciąg $(f_n(x_0))_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny, więc z warunku Cauchy'ego dostajemy, że dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $N_\varepsilon \in \mathbb{N}$, że

$$(8.6) \quad |f'_m(x) - f'_l(x)| < \frac{\varepsilon}{2(b-a)} \quad \text{dla każdego } m, l > N_\varepsilon \quad \text{oraz } x \in [a, b],$$

$$(8.7) \quad |f_m(x_0) - f_l(x_0)| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{dla każdego } m, l > N_\varepsilon.$$

Pokażemy, że ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny jednostajnie w $[a, b]$. Istotnie, wystarczy pokazać, że ciąg ten spełnia warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej. Weźmy więc dowolne $\varepsilon > 0$ i niech $N = N_\varepsilon$. Zauważmy, że

$$(8.8) \quad |f_m(x) - f_l(x)| < \varepsilon \quad \text{dla każdego } m, l > N \quad \text{oraz } x \in [a, b].$$

Istotnie, niech $m, l > N$. Dla $x = x_0$ (8.8) wynika z (8.7). Dla $x \in [a, b] \setminus \{x_0\}$ z twierdzenia Lagrange'a o wartości średniej 7.3.7 istnieje c leżący między x i x_0 , że

$$(f_m(x) - f_l(x)) - (f_m(x_0) - f_l(x_0)) = (f'_m(c) - f'_l(c))(x - x_0),$$

więc z (8.6),

$$|f_m(x) - f_l(x) - f_m(x_0) + f_l(x_0)| < \frac{\varepsilon}{2(b-a)}|x - x_0| \leq \frac{\varepsilon}{2}.$$

Stąd i z (8.7) mamy

$$|f_m(x) - f_l(x)| \leq |f_m(x) - f_l(x) - f_m(x_0) + f_l(x_0)| + |f_m(x_0) - f_l(x_0)| < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon.$$

To daje (8.8). Z dowolności $\varepsilon > 0$ oraz z (8.8) wynika, że ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ spełnia warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągów funkcyjnych, więc z twierdzenia 8.2.9 jest to ciąg zbieżny jednostajnie. Niech więc $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ będzie granicą ciągu $(f_n)_{n=1}^{\infty}$.

Pokażemy teraz, że

$$(8.9) \quad f'(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f'_n(x) \quad \text{dla } x \in [a, b].$$

Istotnie, weźmy dowolny $x_1 \in [a, b]$ i rozważmy ilorazy różnicowe

$$\varphi_n(x) = \frac{f_n(x) - f_n(x_1)}{x - x_1}, \quad \varphi(x) = \frac{f(x) - f(x_1)}{x - x_1}, \quad x \in [a, b] \setminus \{x_1\}, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Z określenia funkcji f dostajemy, że

$$(8.10) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \varphi_n(x) = \varphi(x) \quad \text{dla } x \in [a, b] \setminus \{x_1\}.$$

Ponadto z założenia o różniczkowalności funkcji f_n dla $n \in \mathbb{N}$ mamy

$$(8.11) \quad \lim_{x \rightarrow x_1} \varphi_n(x) = f'_n(x_1) \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Pokażemy, że ciąg $(\varphi_n)_{n=1}^{\infty}$ jest zbieżny jednostajnie. Istotnie, weźmy dowolne $\eta > 0$ i niech $\varepsilon > 0$ będzie takie, że

$$\frac{\varepsilon}{2(b-a)} < \eta.$$

Niech $N = N_\varepsilon$, gdzie N_ε jest dobrane na początku dowodu tak, że zachodzi (8.6). Niech $m, l > N$. Wówczas, z twierdzenia Lagrange'a o wartości średniej, dla dowolnego $x \in [a, b] \setminus \{x_1\}$ istnieje c leżący między x i x_1 taki, że

$$|f_m(x) - f_l(x) - f_m(x_1) + f_l(x_1)| = |f'_m(c) - f'_l(c)||x - x_1| < \frac{\varepsilon}{2(b-a)}|x - x_1| < \eta|x - x_1|,$$

więc

$$|\varphi_m(x) - \varphi_l(x)| = \left| \frac{f_m(x) - f_l(x) - f_m(x_1) + f_l(x_1)}{x - x_1} \right| < \frac{\eta|x - x_1|}{|x - x_1|} = \eta.$$

To daje, że ciąg $(\varphi_n)_{n=1}^{\infty}$ spełnia warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągu funkcyjnego i w konsekwencji jest to ciąg jednostajnie zbieżny. To, wraz z (8.10) daje, że ciąg $(\varphi_n)_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny do φ . Stąd, wobec (8.11), mamy spełnione wszystkie założenia twierdzenia 8.4.4. Zatem istnieje skończona granica $\lim_{n \rightarrow \infty} f'_n(x_1)$ oraz

$$f'(x_1) = \lim_{x \rightarrow x_1} \varphi(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f'_n(x_1).$$

To daje, że funkcja f jest różniczkowalna oraz zachodzi (b). W konsekwencji, wobec jednostajnej zbieżności ciągu $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ do f , mamy (a). To kończy dowód. \square

Uwaga 8.5.2. W twierdzeniu 8.5.1 nie można opuścić założenia o jednostajnej zbieżności ciągu $(f'_n)_{n=1}^\infty$, nawet kosztem wzmocnienia założenia o zbieżności ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty$. Istotnie, rozważmy ciąg funkcyjny $f_n : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $n \in \mathbb{N}$ określony wzorami

$$f_n(x) = 2|x| \quad \text{dla} \quad |x| \geq \frac{1}{n} \quad \text{oraz} \quad f_n(x) = \frac{n^2 x^2 + 1}{n} \quad \text{dla} \quad |x| < \frac{1}{n}.$$

Można pokazać, że

(a) ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty$ jest jednostajnie zbieżny do funkcji $f(x) = 2|x|$, $x \in \mathbb{R}$, która nie jest różniczkowalna,

(b) ciąg pochodnych jest zbieżny do funkcji $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ określonej wzorami $g(x) = -2$ dla $x < 0$, $g(0) = 0$ oraz $g(x) = 2$ dla $x > 0$.

Wniosek 8.5.3. Niech $\sum_{n=1}^\infty f_n$ będzie szeregiem funkcji różniczkowalnych na przedziale $[a, b]$. Jeśli szereg $\sum_{n=1}^\infty f'_n$ jest jednostajnie zbieżny (na $[a, b]$) oraz dla pewnego $x_0 \in [a, b]$ szereg $\sum_{n=1}^\infty f_n(x_0)$ jest zbieżny, to

(a) szereg $\sum_{n=1}^\infty f_n$ jest jednostajnie zbieżny i jego suma $s : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją różniczkowalną,

(b) $s' = \sum_{n=1}^\infty f'_n$, to znaczy $s'(x) = \sum_{n=1}^\infty f'_n(x)$ dla $x \in [a, b]$.

8.6 Szeregi potęgowe

W punkcie 5.9 wprowadziliśmy pojęcie szeregu potęgowego. W świetle wprowadzonych w tym rozdziale pojęć, jest to szereg funkcyjny postaci

$$(8.12) \quad \sum_{n=0}^\infty a_n(x - x_0)^n, \quad x \in \mathbb{R} \quad \text{gdzie} \quad (a_n)_{n=0}^\infty \quad \text{jest ustalonym ciągiem} \\ \text{liczbowym oraz } x_0 \text{ ustalonym punktem.}$$

Biorąc $\rho = \limsup_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{|a_n|}$, zgodnie z (5.10), promieniem zbieżności szeregu (8.12) jest

$$R = \begin{cases} 0 & \text{dla } \rho = +\infty, \\ 1/\rho & \text{dla } 0 < \rho < +\infty, \\ +\infty & \text{dla } \rho = 0. \end{cases}$$

Z twierdzenia Cauchy'ego-Hadamarda 5.9.1 wiadomo, że szereg (8.12) jest zbieżny bezwzględnie w przedziale $\{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| < R\}$ (zwanym przedziałem zbieżności szeregu potęgowego) oraz rozbieżny dla $x \in \mathbb{R}$ takich, że $|x - x_0| > R$.

Twierdzenie 8.6.1. Niech $R > 0$ będzie promieniem zbieżności szeregu potęgowego (8.12). Wówczas dla każdego $r \in \mathbb{R}$ takiego, że $0 < r < R$, szereg (8.12) jest jednostajnie zbieżny w przedziale $\{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| \leq r\}$.

Dowód. Weźmy dowolne $r \in \mathbb{R}$ takie, że $0 < r < R$. Wówczas $x_0 + r$ należy do przedziału zbieżności szeregu (8.12). Ponieważ szereg potęgowy jest zbieżny bezwzględnie w swoim przedziale zbieżności, więc szereg $\sum_{n=0}^{\infty} |a_n| r^n$ jest zbieżny. Ponadto dla $x \in \mathbb{R}$ takich, że $|x - x_0| \leq r$ mamy $|a_n(x - x_0)^n| \leq |a_n| r^n$ dla $n \geq 0$. Zatem z kryterium Weierstrassa zbieżności jednostajnej szeregów 8.3.4 dostajemy zbieżność jednostajną szeregu (8.12) w $\{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| \leq r\}$. To daje tezę. \square

Definicja. Szeregiem pochodnych szeregu (8.12) nazywamy szereg $\sum_{n=1}^{\infty} n a_n (x - x_0)^{n-1}$.

Uwaga 8.6.2. Szereg pochodnych szeregu potęgowego można traktować jako szereg potęgowy, bowiem można go zapisać w postaci $\sum_{n=0}^{\infty} (n+1) a_{n+1} (x - x_0)^n$.

Własność 8.6.3. Promienie zbieżności szeregu potęgowego (8.12) i szeregu pochodnych $\sum_{n=1}^{\infty} n a_n (x - x_0)^{n-1}$ są równe.

Dowód. Ponieważ $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n} = 1$, więc

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{|a_n|} = \limsup_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{|n a_n|}.$$

Zatem promienie zbieżności szeregu (8.12) i szeregu $\sum_{n=0}^{\infty} n a_n (x - x_0)^n$ są równe. Dla $x \neq x_0$ szereg $\sum_{n=0}^{\infty} n a_n (x - x_0)^n$ jest zbieżny wtedy i tylko wtedy, gdy zbieżny jest szereg pochodnych $\sum_{n=0}^{\infty} n a_n (x - x_0)^{n-1} = \sum_{n=1}^{\infty} n a_n (x - x_0)^{n-1}$. Reasumując mamy tezę. \square

Twierdzenie 8.6.4. Niech $R > 0$ będzie promieniem zbieżności szeregu potęgowego (8.12) oraz niech f będzie sumą tego szeregu w przedziale zbieżności $P = \{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| < R\}$. Wówczas funkcja f jest klasy C^∞ w P oraz

$$(8.13) \quad f^{(k)}(x) = \sum_{n=k}^{\infty} \frac{n! a_n}{(n-k)!} (x - x_0)^{n-k} \quad \text{dla } x \in P.$$

Dowód. W myśl własności 8.6.3, promienie zbieżności szeregu (8.12) i szeregu pochodnych $\sum_{n=1}^{\infty} n a_n (x - x_0)^{n-1}$ są równe. Pokażemy (8.13) dla $k = 1$. Istotnie, weźmy dowolny $x_1 \in P$ i niech $r \in \mathbb{R}$ będzie takie, że $|x_1 - x_0| < r < R$. Wobec twierdzenia 8.6.1, szereg (8.12) i jego szereg pochodnych są jednostajnie zbieżne w przedziale otwartym $\{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| < r\}$. Zatem z wniosku 8.5.3 dostajemy (8.13) dla $k = 1$. Postępując dalej indukcyjnie dostajemy (8.13) dla wszystkich $k \in \mathbb{N}$. W konsekwencji f jest funkcją klasy C^∞ . To daje tezę. \square

Z twierdzenia 8.6.4 dostajemy natychmiast

Wniosek 8.6.5. Niech $R > 0$ będzie promieniem zbieżności szeregu potęgowego (8.12) oraz niech f będzie sumą tego szeregu w przedziale zbieżności $P = \{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| < R\}$. Wówczas funkcja f jest ciągła w P .

Definicja rozwinięcia funkcji w szereg potęgowy. Jeśli funkcja f w pewnym otoczeniu punktu $x_0 \in \mathbb{R}$ jest sumą szeregu potęgowego o środku x_0 postaci,

$$(8.14) \quad f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n \quad \text{w pewnym otoczeniu punktu } x_0,$$

to mówimy, że funkcja f rozwija się w otoczeniu punktu x_0 w szereg potęgowy lub w szereg Taylora. Wtedy szereg w (8.14) nazywamy rozwinięciem funkcji f w szereg potęgowy w otoczeniu punktu x_0 lub rozwinięciem w szereg Taylora.

Twierdzenie 8.6.6. Jeśli funkcja f rozwija się w pewnym otoczeniu punktu x_0 w szereg potęgowy $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n$, to rozwinięcie to jest określone jednoznacznie, ponadto

$$(8.15) \quad a_n = \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!} \quad \text{dla } n = 0, 1, \dots$$

W szczególności rozwinięcie funkcji f w szereg Taylora jest szeregiem Taylora tej funkcji.

Dowód. W myśl twierdzenia 8.6.4 mamy, że f jest funkcją klasy C^∞ w pewnym otoczeniu punktu x_0 , ponadto, z (8.13) mamy $f^{(k)}(x_0) = k!a_k$ dla $k \in \mathbb{N}$ i oczywiście $f(x_0) = a_0$. To daje (8.15) i, że współczynniki rozwinięcia funkcji w szereg potęgowy są określone jednoznacznie, a więc rozwinięcie jest określone jednoznacznie. \square

Uwaga 8.6.7. Funkcja $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ określona wzorami $f(x) = e^{-\frac{1}{x}}$ dla $x > 0$ oraz $f(x) = 0$ dla $x \leq 0$ jest klasy C^∞ , ponadto $f^{(n)}(0) = 0$ dla $n = 0, 1, \dots$, więc suma szeregu Taylora tej funkcji znika tożsamościowo. Zatem, wobec twierdzenia 8.6.6 funkcja ta nie rozwija się w szereg potęgowy w otoczeniu punktu 0

Twierdzenie 8.6.8. Rozwinięciem funkcji $f(x) = \ln(1+x)$, $x \in (-1, 1)$, w szereg potęgowy w otoczeniu zera jest

$$(8.16) \quad \ln(1+x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}}{n} x^n \quad \text{dla } x \in (-1, 1).$$

Dowód. Ponieważ $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{\left| \frac{(-1)^{n+1}}{n} \right|} = 1$, więc z twierdzenia Cauchy'ego-Hadamarda 5.9.1 dostajemy, że szereg potęgowy po prawej stronie (8.16) jest zbieżny w $(-1, 1)$. Zatem z twierdzenia 8.6.4, suma $g: (-1, 1) \rightarrow \mathbb{R}$ tego szeregu jest różniczkowalna oraz

$$g'(x) = \sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n+1} x^{n-1} = \frac{1}{1+x} \quad \text{dla } x \in (-1, 1).$$

Z drugiej strony $f'(x) = \frac{1}{1+x}$ dla $x \in (-1, 1)$, więc $f' = g'$. Stąd i z wniosku 7.3.11, funkcja $f - g$ jest stała w $(-1, 1)$. Ponieważ $f(0) = 0$ i $g(0) = 0$, więc $f = g$. To daje tezę. \square

Definicja funkcji analitycznej. Niech $X \subset \mathbb{R}$ będzie zbiorem otwartym oraz $f: X \rightarrow \mathbb{R}$. Mówimy, że f jest funkcją analityczną w punkcie $x_0 \in X$, gdy f rozwija się w szereg potęgowy w otoczeniu punktu x_0 . Mówimy, że f jest funkcją analityczną, gdy f jest funkcją analityczną w każdym punkcie zbioru X .

Uwaga 8.6.9. Wprost z definicji funkcji sinus i cosinus mamy,

$$\sin x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{(2n+1)!} x^{2n+1}, \quad \cos x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{(2n)!} x^{2n} \quad \text{dla } x \in \mathbb{R}.$$

Zatem dla każdego $x_0 \in \mathbb{R}$ mamy

$$\sin x = \sin(x - x_0) \cos x_0 + \cos(x - x_0) \sin x_0 = \sum_{n=0}^{\infty} a_n (x - x_0)^n, \quad x \in \mathbb{R}$$

gdzie $a_{2n+1} = \frac{(-1)^n \cos x_0}{(2n+1)!}$ oraz $a_{2n} = \frac{(-1)^n \sin x_0}{(2n)!}$ dla $n = 0, 1, \dots$. Stąd wynika, że funkcja sinus jest analityczna. Analogicznie pokazujemy, że funkcja cosinus jest analityczna.

Uwaga 8.6.10. Z twierdzenia 5.9.5 mamy $e^x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!}$ dla $x \in \mathbb{R}$. Zatem dla każdego $x_0 \in \mathbb{R}$ mamy

$$e^x = e^{x-x_0} e^{x_0} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{e^{x_0}}{n!} (x - x_0)^n, \quad x \in \mathbb{R}.$$

W konsekwencji funkcja $f(x) = e^x$, $x \in \mathbb{R}$ jest analityczna.

Uwaga 8.6.11. W uwagach 8.6.9 i 8.6.10 funkcje analityczne w \mathbb{R} rozwijały się w szereg potęgowy zbieżny w całym zbiorze \mathbb{R} . Nie musi to zachodzić dla każdej funkcji analitycznej. Na przykład można sprawdzić, że funkcja $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$, $x \in \mathbb{R}$, jest analityczna lecz jej rozwinięcie w otoczeniu punktu 0 jest postaci

$$\frac{1}{x^2 + 1} = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n x^{2n} \quad x \in (-1, 1).$$

Promieniem zbieżności powyższego szeregu potęgowego jest 1, więc szereg ten nie jest zbieżny w całym zbiorze \mathbb{R} .

8.7 Rozwinięcie funkcji potęgowej w szereg potęgowy

Definicja ciągu reszt we wzorze Taylora. Niech $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją klasy C^∞ oraz $x_0 \in (a, b)$. Dla $n \in \mathbb{N}$, funkcję $R_n : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ taką, że

$$(8.17) \quad f(x) = \sum_{k=0}^{n-1} \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k + R_n(x) \quad \text{dla } x \in (a, b)$$

nazywamy n -tą resztą we wzorze Taylora. Ciąg funkcyjny $(R_n)_{n=1}^\infty$ nazywamy *ciągami reszt we wzorze Taylora*.

Uwaga 8.7.1. Niech $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją klasy C^∞ oraz $x_0 \in (a, b)$. Ze wzoru Taylora I, II, III (twierdzenia 7.5.4, 7.5.10, 7.5.11) mamy istnienie reszt R_n . Ponadto można przyjąć $R_n(x_0) = 0$ oraz dla $x \neq x_0$ reszta w postaci Lagrange'a ma postać

$$R_n(x) = \frac{f^{(n)}(c)}{n!} (x - x_0)^n, \quad \text{gdzie } c \text{ jest pewnym punktem leżącym między } x \text{ i } x_0,$$

reszta w postaci Cauchy'ego ma zaś postać

$$R_n(x) = \frac{f^{(n)}(c)(1-\theta)^{n-1}}{(n-1)!}(x-x_0)^n, \quad \text{gdzie } c \text{ jest pewnym punktem leżącym między } x \text{ i } x_0 \text{ oraz } \theta = \frac{c-x_0}{x-x_0},$$

Bezpośrednio z definicji (8.17) dostajemy

Twierdzenie 8.7.2. Niech $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją klasy C^∞ , $x_0 \in (a, b)$ oraz $(R_n)_{n=1}^\infty$ będzie ciągiem reszt we wzorze Taylora. Wówczas funkcja f rozwija się w otoczeniu $\Omega \subset (a, b)$ punktu x_0 w szereg potęgowy wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $x \in \Omega$ zachodzi $\lim_{n \rightarrow \infty} R_n(x) = 0$.

Definicja. Niech $\alpha \in \mathbb{R}$. Wówczas przyjmujemy

$$\binom{\alpha}{n} = \frac{\alpha(\alpha-1)\cdots(\alpha-n+1)}{n!} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N} \quad \text{oraz} \quad \binom{\alpha}{0} = 1.$$

Uwaga 8.7.3. Dla $\alpha \in \mathbb{R}$ oraz $n \in \mathbb{Z}$, $n \geq 0$, symbol $\binom{\alpha}{n}$ jest naturalnym uogólnieniem symbolu Newtona.

Naturalnym uogólnieniem wzoru dwumiennego Newtona jest następujące

Twierdzenie 8.7.4. Niech $\alpha \in \mathbb{R}$. Wówczas

$$(8.18) \quad (1+x)^\alpha = \sum_{n=0}^{\infty} \binom{\alpha}{n} x^n \quad \text{dla } x \in (-1, 1).$$

Dowód. Niech $f(x) = (1+x)^\alpha$, $x \in (-1, 1)$. Dla $x = 0$ równość (8.18) jest oczywista. Pokażemy (8.18) dla $x \in (-1, 1) \setminus \{0\}$.

Jeśli $\alpha \in \mathbb{Z}$, $\alpha \geq 0$, to teza wynika ze wzoru dwumiennego Newtona, gdyż wtedy $\binom{\alpha}{n} = 0$ dla $n > \alpha$. Załóżmy więc, że $\alpha \in \mathbb{R}$ nie jest liczbą całkowitą nieujemną. Wtedy $\binom{\alpha}{n} \neq 0$ dla $n \in \mathbb{Z}$, $n \geq 0$.

Stosując kryterium d'Alemberta zbieżności szeregów dostajemy, że szereg $\sum_{n=0}^{\infty} \binom{\alpha}{n} nx^n$ jest zbieżny dla $x \in (-1, 1)$. Zatem z warunku koniecznego zbieżności szeregów mamy

$$(8.19) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \binom{\alpha}{n} nx^n = 0 \quad \text{dla } x \in (-1, 1).$$

Indukcyjnie pokazujemy, że dla $x \in (-1, 1)$ mamy

$$f^{(n)}(x) = \alpha(\alpha-1)\cdots(\alpha-n+1)(1+x)^{\alpha-n}, \quad n \in \mathbb{N},$$

więc na mocy wzoru Taylora III 7.5.11 dla $n \in \mathbb{N}$ mamy

$$(8.20) \quad f(x) = \sum_{k=0}^{n-1} \binom{\alpha}{k} x^k + R_n(x) \quad \text{dla } x \in (-1, 1) \setminus \{0\},$$

gdzie R_n jest resztą w postaci Cauchy'ego. Weźmy dowolny $x \in (-1, 1) \setminus \{0\}$. Wówczas dla każdego $n \in \mathbb{N}$ istnieje $c_n \in \mathbb{R}$ leżący między x i 0 , że kładąc

$$\theta_n = \frac{c_n}{x},$$

mamy $0 < \theta_n < 1$ oraz

$$(8.21) \quad R_n(x) = \frac{f^{(n)}(c_n)(1 - \theta_n)^{n-1}}{(n-1)!} x^n = \binom{\alpha}{n} n x^n (1 - \theta_n)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-n}.$$

Jeśli $x \in (0, 1)$, to $c_n \in (0, 1)$, więc $1 + c_n > 1$ i dla $n \geq \alpha$ mamy $0 < (1 + c_n)^{\alpha-n} \leq 1$. Ponadto $0 < (1 - \theta_n)^{n-1} \leq 1$, więc

$$0 < (1 - \theta_n)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-n} \leq 1 \quad \text{dla} \quad n \geq \alpha.$$

Zatem wobec (8.19) mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} R_n(x) = 0$. Stąd i z (8.20) dostajemy (8.18) dla $x \in (0, 1)$.

Założmy, że $x \in (-1, 0)$. Ponieważ $x < c_n < 0$, więc $0 < \frac{1 - \theta_n}{1 + c_n} \leq 1$, zatem

$$|(1 - \theta_n)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-n}| = \left(\frac{1 - \theta_n}{1 + c_n} \right)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-1} \leq (1 + c_n)^{\alpha-1}.$$

W konsekwencji

$$|(1 - \theta_n)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-n}| \leq 1, \quad \text{gdy} \quad \alpha \geq 1,$$

$$|(1 - \theta_n)^{n-1} (1 + c_n)^{\alpha-n}| \leq (1 + x)^{\alpha-1}, \quad \text{gdy} \quad \alpha \leq 1.$$

Reasumując z (8.21) i (8.19) dostajemy $\lim_{n \rightarrow \infty} R_n(x) = 0$. Stąd i z (8.20) dostajemy (8.18) dla $x \in (-1, 0)$. To kończy dowód. \square

8.8 Twierdzenie Weierstrassa o aproksymacji

Każda funkcja analityczna jest lokalnie sumą szeregu potęgowego, więc lokalnie jest granicą jednostajnie zbieżnego ciągu wielomianów. W punkcie tym udowodnimy twierdzenie Weierstrassa mówiące o tym, że każda funkcja ciągła w przedziale domkniętym jest granicą jednostajnie zbieżnego ciągu wielomianów. Jest to uogólnienie wspomnianego faktu. Jednak pojęcie analityczności niesie znacznie większe konsekwencje niż zapowiadane twierdzenie Weierstrassa.

Twierdzenie 8.8.1. (nierówność Schwarz'a). *Jeśli $a_0, \dots, a_n, b_0, \dots, b_n \in \mathbb{R}$, to*

$$(8.22) \quad \left| \sum_{i=0}^n a_i b_i \right|^2 \leq \sum_{i=0}^n a_i^2 \sum_{i=0}^n b_i^2.$$

Dowód. Niech $A = \sum_{i=0}^n a_i^2$, $B = \sum_{i=0}^n b_i^2$, $C = \sum_{i=0}^n a_i b_i$. Wówczas mamy

$$\sum_{i=0}^n (B a_i - C b_i)^2 = B^2 \sum_{i=0}^n a_i^2 - 2BC \sum_{i=0}^n a_i b_i + C^2 \sum_{i=0}^n b_i^2 = B^2 A - BC^2 = B(AB - C^2).$$

Ponieważ pierwsza suma w powyższym wzorze jest nieujemna, więc $B(AB - C^2) \geq 0$. Jeśli $B = 0$, to $b_0 = \dots = b_n = 0$, więc $C = 0$ i teza jest oczywista. Jeśli zaś $B > 0$, to $AB - C^2 \geq 0$, co daje (8.22) i kończy dowód. \square

Lemat 8.8.2. Dla każdego $n \in \mathbb{N}$ oraz $x \in [0, 1]$ zachodzi nierówność

$$(8.23) \quad \sqrt{n} \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left| \frac{i}{n} - x \right| x^i (1-x)^{n-i} \leq \frac{1}{2}.$$

Dowód. Ze wzoru dwumiennego Newtona mamy

$$(8.24) \quad \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i} = 1 \quad \text{dla } x \in \mathbb{R}$$

oraz

$$(8.25) \quad \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} e^{iy} (1-x)^{n-i} = (e^y + (1-x))^n \quad \text{dla } x, y \in \mathbb{R}.$$

Różniczkując dwukrotnie względem y równość (8.25), otrzymujemy

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i e^{iy} (1-x)^{n-i} &= n e^y (e^y + (1-x))^{n-1}, \\ \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i^2 e^{iy} (1-x)^{n-i} &= n e^y (e^y + (1-x))^{n-1} + n(n-1) e^{2y} (e^y + (1-x))^{n-2}. \end{aligned}$$

Stąd dla $x = e^y$, a więc dla $x > 0$ mamy

$$(8.26) \quad \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i x^i (1-x)^{n-i} = n x, \quad \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i^2 x^i (1-x)^{n-i} = n x + n(n-1) x^2.$$

Powyższe równości zachodzą również dla $x = 0$. Z (8.26) i (8.24) dla $x \geq 0$ dostajemy

$$\begin{aligned} &\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} (i - nx)^2 x^i (1-x)^{n-i} \\ &= \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i^2 x^i (1-x)^{n-i} - 2nx \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} i x^i (1-x)^{n-i} + n^2 x^2 \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i} \\ &= nx + n(n-1)x^2 - 2n x n x + n^2 x^2 = nx(1-x). \end{aligned}$$

Dzieląc tę równość przez n^2 dostajemy

$$\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left(\frac{i}{n} - x \right)^2 x^i (1-x)^{n-i} = \frac{1}{n} x(1-x).$$

Stąd i z nierówności $x(1-x) \leq \frac{1}{4}$ dla $x \in [0, 1]$, mamy

$$(8.27) \quad \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left(\frac{i}{n} - x \right)^2 x^i (1-x)^{n-i} \leq \frac{1}{4n}, \quad x \in [0, 1].$$

Oznaczając

$$a_i = \left| \frac{i}{n} - x \right| \sqrt{\binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i}}, \quad b_i = \sqrt{\binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i}}, \quad i = 0, \dots, n,$$

z nierówności Schwarz'a 8.8.1 dostajemy

$$\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left| \frac{i}{n} - x \right| x^i (1-x)^{n-i} \leq \sqrt{\sum_{i=0}^n \left(\frac{i}{n} - x \right)^2 x^i (1-x)^{n-i}} \sqrt{\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i}}.$$

Stąd, z (8.24) i (8.27) wynika (8.23). To kończy dowód. \square

Definicja modułu ciągłości funkcji. Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale $[a, b]$. *Modułem ciągłości funkcji f na przedziale $[a, b]$* nazywamy funkcję $\omega : (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ określoną wzorem:

$$\omega(\delta) = \sup\{|f(x') - f(x'')| : x', x'' \in [a, b], |x' - x''| < \delta\}, \quad \text{gdzie } \delta > 0.$$

Uwaga 8.8.3. *Definicja modułu ciągłości jest poprawna, bowiem funkcja ciągła na zbiorze zwartym jest ograniczona.*

Własność 8.8.4. *Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale $[a, b]$ oraz ω będzie modułem ciągłości funkcji f na przedziale $[a, b]$. Wówczas $\lim_{\delta \rightarrow 0} \omega(\delta) = 0$.*

Dowód. Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$. Ponieważ f jest funkcją ciągłą na zbiorze zwartym $[a, b]$, więc jest to funkcja jednostajnie ciągła, a więc istnieje $\delta_0 > 0$ taka, że dla każdego $0 < \delta < \delta_0$ i każdych $x', x'' \in [a, b]$ takich, że $|x' - x''| < \delta$ zachodzi $|f(x') - f(x'')| < \frac{\varepsilon}{2}$. Zatem, z definicji modułu ciągłości mamy $|\omega(\delta) - 0| \leq \frac{\varepsilon}{2} < \varepsilon$ dla $0 < \delta < \delta_0$. To daje tezę. \square

Lemat 8.8.5. *Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale $[a, b]$ oraz ω będzie modułem ciągłości funkcji f na przedziale $[a, b]$. Wówczas dla każdych $x_1, x_2 \in [a, b]$ mamy*

$$(8.28) \quad |f(x_1) - f(x_2)| \leq (|x_1 - x_2| \frac{1}{\delta} + 1) \omega(\delta) \quad \text{dla każdego } \delta > 0.$$

Dowód. Weźmy dowolne $x_1, x_2 \in [a, b]$. Jeśli $x_1 = x_2$, to (8.28) jest oczywiste. Zatem, bez zmniejszenia ogólności możemy założyć, że $x_1 < x_2$. Weźmy dowolne $\delta > 0$ i niech $n \in \mathbb{N}$ będzie takie, że

$$(8.29) \quad (x_2 - x_1) \frac{1}{\delta} < n \leq (x_2 - x_1) \frac{1}{\delta} + 1.$$

Oczywiście taka liczba n istnieje. Połóżmy $a_i = x_1 + \frac{i}{n}(x_2 - x_1)$ dla $i = 0, \dots, n$. Wówczas $x_1 = a_0 < a_1 < \dots < a_n = x_2$ i z (8.29) mamy $|a_i - a_{i+1}| < \delta$, więc $|f(a_i) - f(a_{i+1})| \leq \omega(\delta)$ dla $i = 0, \dots, n-1$. Zatem,

$$\begin{aligned} |f(x_1) - f(x_2)| &= |(f(a_0) - f(a_1)) + (f(a_1) - f(a_2)) + \dots + (f(a_{n-1}) - f(a_n))| \\ &\leq |f(a_0) - f(a_1)| + |f(a_1) - f(a_2)| + \dots + |f(a_{n-1}) - f(a_n)| \leq n\omega(\delta). \end{aligned}$$

Stąd i z (8.29) dostajemy $|f(x_1) - f(x_2)| \leq (|x_1 - x_2|^{\frac{1}{\delta}} + 1)\omega(\delta)$, czyli mamy (8.28). \square

Definicja wielomianów Bernsteina. Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale $[0, 1]$. Wielomian

$$B_n(x) = \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} f\left(\frac{i}{n}\right) x^i (1-x)^{n-i}$$

nazywamy n -tym wielomianem Bernsteina dla funkcji f (2).

Twierdzenie 8.8.6. Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale $[0, 1]$. Wówczas ciąg $\{B_n\}_{n=1}^{\infty}$ wielomianów Bernsteina dla funkcji f jest jednostajnie zbieżny do funkcji f w przedziale $[0, 1]$. Ponadto

$$(8.30) \quad |B_n(x) - f(x)| \leq \frac{3}{2}\omega\left(\frac{1}{\sqrt{n}}\right) \quad \text{dla } x \in [0, 1],$$

gdzie ω jest modulem ciągłości funkcji f na przedziale $[0, 1]$.

Dowód. Wobec własności 8.8.4 i 8.2.8, wystarczy wykazać nierówność (8.30). Ze wzoru dwumiennego Newtona mamy

$$\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} x^i (1-x)^{n-i} = 1 \quad \text{dla } x \in [0, 1].$$

Zatem z lematu 8.8.5 dla $x \in [0, 1]$, dostajemy

$$\begin{aligned} |B_n(x) - f(x)| &= \left| \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left[f\left(\frac{i}{n}\right) - f(x) \right] x^i (1-x)^{n-i} \right| \\ &\leq \omega\left(\frac{1}{\sqrt{n}}\right) \left[1 + \sqrt{n} \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left| \frac{i}{n} - x \right| x^i (1-x)^{n-i} \right]. \end{aligned}$$

Ponieważ z lematu 8.8.2 mamy

$$\sqrt{n} \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} \left| \frac{i}{n} - x \right| x^i (1-x)^{n-i} \leq \frac{1}{2} \quad \text{dla } x \in [0, 1],$$

więc dostajemy (8.30). \square

Udowodnimy teraz tytułowe twierdzenie tego punktu

Twierdzenie 8.8.7. (Weierstrassa). Każda funkcja f ciągła w przedziale domkniętym $[a, b]$ jest granicą pewnego jednostajnie zbieżnego w $[a, b]$ ciągu wielomianów.

Dowód. Niech f będzie funkcją ciągłą w przedziale domkniętym $[a, b]$. Weźmy funkcję $\varphi : [0, 1] \rightarrow [a, b]$ określoną wzorem

$$\varphi(t) = a + t(b - a) \quad \text{dla } t \in [0, 1].$$

²Przyjmujemy tutaj $0^0 = 1$

Łatwo sprawdzamy, że φ jest homeomorfizmem i funkcją odwrotną do φ jest wielomian

$$\varphi^{-1}(x) = \frac{1}{b-a}x - \frac{a}{b-a}, \quad x \in [a, b].$$

Zatem $f \circ \varphi$ jest funkcją ciągłą w przedziale $[0, 1]$ i z twierdzenia 8.8.6 istnieje ciąg wielomianów $\{B_n\}_{n=1}^{\infty}$ zbieżny jednostajnie w przedziale $[0, 1]$ do funkcji $f \circ \varphi$. Oznaczmy

$$M_n = \sup\{|B_n(t) - f \circ \varphi(t)| : t \in [0, 1]\} \quad \text{dla} \quad n \in \mathbb{N}.$$

Wówczas z własności 8.2.8 mamy

$$(8.31) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} M_n = 0.$$

Funkcje

$$W_n(x) = B_n\left(\frac{1}{b-a}x - \frac{a}{b-a}\right), \quad x \in \mathbb{R},$$

są wielomianami, ponadto $W_n(\varphi(t)) = B_n(t)$ dla $t \in [0, 1]$. Zatem

$$\sup\{|W_n(x) - f(x)| : x \in [a, b]\} = \sup\{|B_n(t) - f \circ \varphi(t)| : t \in [0, 1]\} = M_n \quad \text{dla} \quad n \in \mathbb{N}.$$

Stąd, z (8.31) i własności 8.2.8 dostajemy, że ciąg wielomianów $\{W_n\}_{n=1}^{\infty}$ jest jednostajnie zbieżny w $[a, b]$ do funkcji f . To kończy dowód. \square

Uwaga 8.8.8. Można pokazać, że jeśli funkcja $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ jest klasy C^p , to dla ciągu i -tych pochodnych, $i \leq p$, wielomianów Bernsteina, mamy $B_n^{(i)} \rightrightarrows f^{(i)}$ w $[0, 1]$.

8.9 Twierdzenie Ascoliego-Arzeli

Definicja ograniczonej rodziny funkcji. Niech $X \subset \mathbb{R}$, $X \neq \emptyset$ oraz niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na zbiorze X .

Mówimy, że rodzina \mathcal{R} jest ograniczona w punkcie $x_0 \in X$, gdy istnieje $M \in \mathbb{R}$, że dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ zachodzi $|f(x_0)| \leq M$.

Mówimy, że rodzina \mathcal{R} jest ograniczona, gdy istnieje $M \in \mathbb{R}$, że dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ oraz każdego $x \in X$ zachodzi $|f(x)| \leq M$.

Definicja jednakowo ciągłej rodziny funkcji. Niech $X \subset \mathbb{R}$, $X \neq \emptyset$ oraz niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na zbiorze X . Mówimy, że rodzina $\mathcal{R} \subset \mathbb{R}^X$ jest jednakowo ciągła, gdy dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$, że dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ oraz każdych $x', x'' \in X$ takich, że $|x' - x''| < \delta$ zachodzi $|f(x') - f(x'')| < \varepsilon$.

Udowodnimy twierdzenie Ascoliego-Arzeli. Zaczniemy od dwóch lematów.

Lemat 8.9.1. Niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na przedziale ograniczonym P o końcach $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$. Jeśli \mathcal{R} jest rodziną jednakowo ciągłą, to dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieją $l \in \mathbb{N}$, $l \geq 2$, liczby $a_0, \dots, a_l \in \mathbb{R}$, że $a = a_0 < a_1 < \dots < a_l = b$ oraz dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ i

$$(8.32) \quad \text{dla każdego } x \in P, \text{ jeśli } a_{i-1} \leq x \leq a_{i+1}, \text{ to } |f(x) - f(a_i)| < \varepsilon.$$

Dowód. Weźmy dowolny $\varepsilon > 0$. Ponieważ \mathcal{R} jest rodziną jednakowo ciągłą, więc istnieje $\delta > 0$, że dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ oraz

$$\text{dla każdych } x', x'' \in P \text{ takich, że } |x' - x''| < \delta \text{ zachodzi } |f(x') - f(x'')| < \varepsilon.$$

Niech, wobec zasady Archimedesesa, $l \in \mathbb{N}$ będzie taką liczbą, że

$$\frac{b-a}{l} < \delta.$$

Położmy

$$a_i = a + \frac{(b-a)i}{l}, \quad i = 0, \dots, l.$$

Wtedy $a = a_0 < a_1 < \dots < a_l = b$ oraz

$$|a_{i-1} - a_i| < \delta \quad \text{dla } i = 1, \dots, l.$$

Zatem dla każdego $x \in P$, takiego, że $a_{i-1} \leq x \leq a_{i+1}$ mamy $|x - a_i| < \delta$ i w konsekwencji $|f(x) - f(a_i)| < \varepsilon$. Reasumując mamy (8.32). \square

Lemat 8.9.2. Niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na przedziale ograniczonym P . Jeśli \mathcal{R} jest rodziną jednakowo ciągłą i ograniczoną w pewnym punkcie x_0 przedziału P , to \mathcal{R} jest rodziną ograniczoną.

Dowód. Z założenia, że rodzina \mathcal{R} jest ograniczona w punkcie x_0 , istnieje $M \in \mathbb{R}$, że

$$(8.33) \quad \text{dla każdej funkcji } f \in \mathcal{R} \text{ zachodzi } |f(x_0)| \leq M.$$

Weźmy $\varepsilon = \frac{1}{2}$ i niech $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$ będą końcami przedziału P . W myśl lematu 8.9.1 istnieje $l \in \mathbb{N}$, $l \geq 2$, liczby $a_0, \dots, a_l \in \mathbb{R}$, że $a = a_0 < a_1 < \dots < a_l = b$ oraz

$$(8.34) \quad \text{dla każdego } x \in P, \text{ jeśli } a_{i-1} \leq x \leq a_{i+1}, \text{ to } |f(x) - f(a_i)| < \frac{1}{2}.$$

Weźmy dowolną funkcję $f \in \mathcal{R}$. Z (8.34) dostajemy, że

$$(8.35) \quad |f(a_i)| \leq M + \frac{l}{2} \quad \text{dla } i = 0, \dots, l.$$

Istotnie, z wyboru liczb a_0, \dots, a_n mamy, że istnieje $i_0 \in \{1, \dots, l-1\}$, że $a_{i_0-1} \leq x_0 \leq a_{i_0+1}$. Jeśli $i \geq i_0$, to z (8.34) i (8.33) dostajemy

$$|f(a_i)| \leq |f(a_i) - f(a_{i-1})| + \dots + |f(a_{i_0}) - f(x_0)| + |f(x_0)| \leq \frac{l}{2} + M.$$

jeśli $i < i_0$, to analogicznie dostajemy

$$|f(a_i)| \leq |f(a_i) - f(a_{i+1})| + \dots + |f(a_{i_0}) - f(x_0)| + |f(x_0)| \leq \frac{l}{2} + M.$$

Zatem udowodniliśmy (8.35). Weźmy dowolny $x \in P$. Wówczas istnieje $i \in \{1, \dots, l-1\}$, że $a_{i-1} \leq x \leq a_i$. Wówczas z (8.34) (8.35) wynika, że

$$|f(x)| \leq |f(x) - f(a_i)| + |f(a_i)| \leq \frac{1}{2} + M + \frac{l}{2}.$$

To daje tezę. \square

Twierdzenie 8.9.3. (Ascoli-Arzelii). Niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na przedziale ograniczonym P . Jeśli \mathcal{R} jest rodziną jednakowo ciągłą i ograniczoną w pewnym punkcie $x_0 \in P$, to z każdego ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty \subset \mathcal{R}$ tej rodziny można wybrać podciąg jednostajnie zbieżny.

Dowód. Ponieważ P jest przedziałem ograniczonym i \mathcal{R} rodziną jednakowo ciągłą i ograniczoną w punkcie $x_0 \in P$, więc z lematu 8.9.2, rodzina \mathcal{R} jest ograniczona.

Niech $E = P \cap \mathbb{Q}$. E jest zbiorem gęstym w P i przeliczalnym. Istnieje więc bijekcja $\sigma : \mathbb{N} \rightarrow E$. Oznaczając $e_m = \sigma(m)$ dla $m \in \mathbb{N}$, mamy $E = \{e_m : m \in \mathbb{N}\}$.

Weźmy dowolny ciąg $(f_n)_{n=1}^\infty \subset \mathcal{R}$.

Pokażemy, że istnieje rodzina podciągów $(f_{n_k, j})_{k=1}^\infty$, $j \in \mathbb{N}$, ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty$ takich, że

$$(8.36) \quad \text{każdy ciąg } (f_{n_k, j})_{k=1}^\infty \text{ jest podciągiem ciągu } (f_{n_k, j-1})_{k=1}^\infty \text{ dla } j > 1,$$

$$(8.37) \quad \text{każdy ciąg } (f_{n_k, j}(e_m))_{k=1}^\infty \text{ jest zbieżny dla } j \geq m.$$

Istotnie, ponieważ $(f_n(e_1))_{n=1}^\infty$ jest ciągiem ograniczonym, więc z twierdzenia Bolzano-Weierstrassa 4.6.4 istnieje podciąg $(f_{n_k, 1})_{k=1}^\infty$ ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty$ taki, że ciąg $(f_{n_k, 1}(e_1))_{k=1}^\infty$ jest zbieżny. Analogicznie istnieje podciąg $(f_{n_k, 2})_{k=1}^\infty$ ciągu $(f_{n_k, 1})_{k=1}^\infty$ taki, że ciąg $(f_{n_k, 2}(e_2))_{k=1}^\infty$ jest zbieżny. Wtedy również ciąg $(f_{n_k, 2}(e_1))_{k=1}^\infty$ jest zbieżny. Postępując dalej indukcyjnie, dostajemy (8.36) i (8.37) ⁽³⁾.

Weźmy podciąg $(f_{n_k})_{k=1}^\infty$ ciągu $(f_n)_{n=1}^\infty$ określony wzorem $f_{n_k} = f_{n_k, k}$ dla $k \in \mathbb{N}$. Pokażemy, że podciąg $(f_{n_k})_{k=1}^\infty$ jest jednostajnie zbieżny. Wystarczy pokazać, że podciąg ten spełnia warunek Cauchy'ego zbieżności jednostajnej ciągu funkcyjnego (patrz twierdzenie 8.2.9). Weźmy dowolne $\varepsilon > 0$ i niech $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$ będą końcami przedziału P . Z lematu 8.9.1 istnieje $l \in \mathbb{N}$, $l \geq 2$ oraz liczby $a_0, \dots, a_l \in \mathbb{R}$ takie, że $a = a_0 < a_1 < \dots < a_l = b$ oraz

$$\text{dla każdego } x \in P, \text{ jeśli } a_{i-1} \leq x \leq a_{i+1}, \text{ to } |f(x) - f(a_i)| < \frac{\varepsilon}{6}$$

dla wszystkich $f \in \mathcal{R}$. Zatem dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ oraz każdych $x', x'' \in P$,

$$(8.38) \quad \text{jeśli } x', x'' \in [a_{i-1}, a_{i+1}], \text{ to } |f(x') - f(x'')| < \frac{\varepsilon}{3}.$$

Zbiór E jest gęsty w P , więc w każdym przedziale (a_{i-1}, a_{i+1}) , gdzie $i \in \{1, \dots, l-1\}$ istnieje element b_i zbioru E . W konsekwencji ciąg $(f_{n_k}(b_i))_{k=1}^\infty$ jest zbieżny, więc z własności 4.7.2 jest ciągiem Cauchy'ego. Zatem istnieje $N \in \mathbb{N}$, że

$$(8.39) \quad |f_{n_p}(b_i) - f_{n_r}(b_i)| < \frac{\varepsilon}{3} \text{ dla } p, r \in \mathbb{N}, \text{ } p, r \geq N \text{ oraz } i = 1, \dots, l-1.$$

Weźmy dowolny $x \in P$. Wówczas istnieje $i \in \{1, \dots, l-1\}$, że $a_{i-1} \leq x \leq a_{i+1}$, zatem z (8.39) i (8.38) dla $p, r \geq N$ mamy

$$|f_{n_p}(x) - f_{n_r}(x)| \leq |f_{n_p}(x) - f_{n_p}(b_i)| + |f_{n_p}(b_i) - f_{n_r}(b_i)| + |f_{n_r}(b_i) - f_{n_r}(x)| < \frac{\varepsilon}{3} + \frac{\varepsilon}{3} + \frac{\varepsilon}{3} = \varepsilon.$$

To daje tezę. \square

³Zakładając, że istnieje podciąg $(f_{n_k, j})_{k=1}^\infty$ ciągu $(f_{n_k, j-1})_{k=1}^\infty$ zbieżny w punktach e_1, \dots, e_j , wobec ograniczoności ciągu $(f_{n_k, j})_{k=1}^\infty$, znajdziemy podciąg $(f_{n_k, j+1})_{k=1}^\infty$ ciągu $(f_{n_k, j})_{k=1}^\infty$, zbieżny w punktach e_1, \dots, e_{j+1} . W ten sposób określimy rodzinę ciągów $(f_{n_k, j})_{k=1}^\infty$ dla $j \in \mathbb{N}$ takich, że każdy następny jest podciągiem poprzedniego oraz każdy ciąg $(f_{n_k, j}(e_m))_{k=1}^\infty$ dla $j \geq m$ jest zbieżny.

Uwaga 8.9.4. W twierdzeniu Ascoliiego-Arzeli 8.9.3 założenia o ograniczoności przedziału P nie można opuścić. Istotnie, ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ określony wzorami $f_n(x) = 0$ dla $x \leq n$, $f_n(x) = x - n$ dla $x \in (n, n + 1)$ oraz $f_n(x) = 1$ dla $x \geq n$ jest rodziną ograniczoną i jednakowo ciągłą (dla każdego $\varepsilon > 0$ wystarczy przyjąć $\delta = \varepsilon$). Ponadto $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = 0$ dla $x \in \mathbb{R}$ oraz $M_n = \sup\{|f_n(x) - 0| : x \in \mathbb{R}\} = 1$. Zatem wobec własności 8.2.8 ciąg $(f_n)_{n=1}^{\infty}$ nie jest jednostajnie zbieżny w \mathbb{R} .

Wprowadza się również pojęcie jednakowej ciągłości w punkcie rodziny funkcji.

Definicja jednakowo ciągłej w punkcie rodziny funkcji. Niech $X \subset \mathbb{R}$, $X \neq \emptyset$ oraz niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na zbiorze X . Mówimy, że rodzina $\mathcal{R} \subset \mathbb{R}^X$ jest jednakowo ciągła w punkcie $x_0 \in X$, gdy dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$, że dla każdej funkcji $f \in \mathcal{R}$ oraz każdego $x \in X$ takiego, że $|x - x_0| < \delta$ zachodzi $|f(x) - f(x_0)| < \varepsilon$.

Uwaga 8.9.5. Można pokazać, następującą ogólniejszą wersję twierdzenia Ascoliiego-Arzeli: **(Ascoliiego-Arzeli).** Niech \mathcal{R} będzie rodziną funkcji rzeczywistych określonych na zbiorze zwartym $X \subset \mathbb{R}$. Wówczas z każdego ciągu $(f_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathcal{R}$ tej rodziny można wybrać podciąg jednostajnie zbieżny, wtedy i tylko wtedy, gdy rodzina ta jest jednakowo ciągłą w każdym punkcie zbioru X i jest ograniczona w każdym punkcie zbioru X .